

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?
Ісаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bash's (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX МІСЯЧНИК № 4

Київ, (April) 1922

ЗМІСТ:

ЗНАННЯ	51
Жертва	51
Випрок	52
Охорона	54
Сиротський Поміжок	56
СПАСЕННЯ	57
Посвячення	59
Велика Громада	59
Сітка	60
Як Студіювати	64
"ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА"	59
"НОВІ НЕБЕСА" Період Свідоцтва	50
КОНВЕНЦІЯ	50

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРИТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTLAND President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж спанами твоїми" — *Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба і землі і Датель життя для всіх створінь; що Якогос був початком Його творива і активним слугою в творенні всіх речей; що той Якогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі і на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником заміря Богів Єгови.

ЩО БОГ створив землю для людини, створив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно перогрив Боже заповіт і був засуджений на смерть; що зазвля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСХС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набити винуваті цілу для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і явивистив Його понад усіх творива і понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Єгови, і що Ісус Христос є Головою її і правдивим царем світа; що показав і вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сиону, члени Єгової організації і Бого свідки, котрих задача і проповідь і свідкувати про наблищення Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, і нести овец царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився і Єгова посадов Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба і зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незадогдо Господь знищить сатанську організацію і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

"ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА"

Під час книг світові грезить тоталітарний заір і кози світ в зацікавленні до правдивого теократичного правителства, то ся нова книжечка (в англ. мові) як раз є інформацією на часі для всіх людей доброї волі. Під дуже вражачою ілюстрацією на зупках, сідх 64 сторін друку виставляє промову Сідді Рітерфорда, котра була проголошена по цілім світі через радіо, коли він останній раз промовляв до публіки в Нью Йорк. Кріме пописе згадані промови, ся книжечка містить також артистичний артікул під загалоном "Теократія". Ви вже можете набити свою копію проти вашої офіри в сумі 5 ц. за одну копію. Час коли ся книжечка буде нушена до публіки є оголошений денне.

"НОВИ НЕБЕСА" ПЕРІОД СВИДОЦТВА

Період свідочтва під назвою "Нови Небеса" покрен місяць хвітень останній місяць кампанії "Вартової Башти". Спеціальною офірою в сім особливім періоді, буде нова книжечка під назвою "Фашизм чи Свобода". Ся книжечка є лише в англійській мові. Всі подрібні інформації відносно праці євої спеціальної

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб показати людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається в іншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо і для інших апаратів публічного научення в Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відданий і відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безлічково стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його якого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше вказує до важливого і критичного розсіджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді і в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Пелудній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Пелудній Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краї можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Stratfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох моваз.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, в щире бажанні його читати, висильте даром, если є се попросити. Ми радисно бажемо помочи таким потребуючим, але після поштової регулі, вони мусять прислати писемну апікацію кожного року. **Увага для передплатників:** Посідку за отриману передплату чи те нову чи відколену ми не висилаемо, хіба що є се попросити. Змінення адреси для тих, що повідомлять, рабаже в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням єя передплати ми висилаемо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

кампанії є обширно описані в службнім "Інформенті" або "Повідомителю" (в англійській мові). Там ви знайдете всі інформації відносно вашого приготування, щоб ви могли взяти як найбільшу участь в сім особливім періоді праці. Всі ці одинокі, котрі до сього часу ще не сходились разом з жадною групою посідчених, але бажать тепер взяти участь в проголошенні царства небесного, є прошемі написати до Товариства є інформацію відносно місцевої групи свідків Єгови.

КОНВЕНЦІЯ

Виглядає се стосовним, щоб свідки Єгови і товариші їх зібранісь на конвенції десь на сході. Для сьєї цілі місто Нью Йорк було вибраним. Час: Від 23-го до 25-го червня. В перші два дні конвенції всілякі зібрання відбудуться в Менгеттен Сентер. В Неділю, 25-го, всі зібрання, включаючи і зібрання для публіки в загалі, відбудуться в стадії Медісон Сквер Гарден. Знайомі є ми факту, що свідкам Єгови в далеко-західних частях Злучених Держав буде прикро прибути на сю конвенцію, отже якщо буде можливо, друга конвенція буде постарана дальше на захід колись пізніше. Стосовне повідомлення є сім буде виглошено у відповіді порі.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Квітень, 1939

№ 4

ЗНАННЯ

(Продовження)

"Усьому під небом свій час; час убивати а час гоїти." — Еккл. 3: 1-3.

ЗАКОН, який Бог дав людям через Мойсея, вповні попирає таке заключення. Бог зазначив у своїм законі, що ловці не є оправдані вбивати звіря ані птиці для спорту, приємности або авантури. "І хто бо то ні був між синами Ізраїлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить відідати кров її, і засипати її землею. Бо душа кожного тіла: кров його, се душа його; і сказав я Ізраїлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто зість її, викорениться." — 3 Мойс. 17: 13, 14.

¹⁰ Чоловік може полювати звіря в тій цілі, щоби здобути собі поживу, если такі звіря є чисті і призначені для їди; але кров тих звірів мусить ся вилляти на землю, і не їсти, бо кров представляє життя. (5 Мойс. 12: 15, 16; 14: 3-11, 20, 21; 15: 22, 23) Если ж звір є нечистий і не можна з його мяса їсти, тоді такого звіря не вільно вбивати задля спорту. Коли ж звір і добрий на поживу, тоді його можна убити. Отже виходить, що если хтось убиває звіря лише для приємности, то сим він відбирає життя без причини або вимівки, і сим нарушує віковичну угоду.

¹¹ У Божім законі є зазначено, що если звір згине від хороби або зістане вбитий иншим звіром, з його мяса їсти не можна, і хто їв би таке мясо, той гідний кари. "І всякий хто їсти ме трупа, або те, що звір розідре, чи землянин, чи приходень, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і не чистий він буде до вечора; тоді ж стане чистий. Коли ж не повибирає її і не скупається, так нести ме на душі гріх свій." — 3 Мойс. 17: 15, 16; 11: 39, 40.

¹² Ті, що так переступали Божий закон, були нечистими; і відносно них є написано, що хто "приступати ме до святишців", такий погине смертю. (3 Мойс. 22: 3, 8, 9) Такий закон відноситься до всіх, що посвятилися чинити волю Богу, включаючи оставка і Йонадавіа. Було се необхідним для Ізраїльтянів, убивши звіря, вилляти кров його, щоби мати чисте мясо до їди. Апостоли Ісуса Христа точно поступали після сього правила, даючи в сім напрямі поради жидам як і поганам, показуючи, що те правило відноситься до всіх, що зробили угоду чинити волю

Богу. Громада в Єрусалимі розписувала лист до інших бажаючи довідатися правдивого напрямку. "Написавши через руки їх так: "...Звєлилось бо свьятому Духу та й нам, ніякої тяготи більш не накладати вам, опріч сього конечного: щоб удержувались від жертвів ідолам, та крови, та давленого, та блуду. Від чого оберегаючи себе, добре робити мете." — Діян. 15: 23, 28, 29.

ВЛАСТИВА ПОЖИВА

¹³ Господь Бог вичислив звіря, рибу і птиці, мясо з котрих є добре для їди, і також вичислив і тих, що їх мясо не годиться їсти. Вбивати ті звірята, що їх мясо не годиться їсти, ради спорту, противиться волі Божій і є переступом його віковичної угоди. (5 Мойс. 12: 15, 16, 23, 24; 14: 3-21) Господь в одинайцятій голіві, третьої книги Мойсея, вичислює ті звірята, що з їх мясо можна їсти. Позаяк звірята вільно вбивати для поживи, то сконечности вбивати їх для спорту не вільно. Задля цієї причини Бог дав Мойсові право й привилей вбивати звіря для їди, а не для спорту.

ЖЕРТВА

¹⁴ Була се воля Божа, щоби певні чисті звірята були абиті на жертву. Сим чином Бог предсказував, що жертівнича кров Ісуса Христа зробить примирення за гріхи людства. Та не всякий чоловік міг убивати такі звірята, і не всякий міг принести таку жертву в офіру. Така жертва мусіла бути принесена у властивий спосіб, приписаний Господом: "І рече Господь Мойсейові: Промов до Арона та до синів його і скажи їм: Ось що заповідав Господь глаголючи: Хто б то ні був із дому Ізраїлевого, що заколов би вєла, чи ягня, чи вівцю, чи козу в таборі, або хто б заколов за табором, та не приніс його до входу громадського намета на жертву Господеві перед храминою Господньою, тому чоловікові буде полічена кров за гріх: кров пролив він, і викорениться чоловік той зміж люду свого. Се для того, щоб сини Ізраїлеві приносили жертви свої, що заколюють їх у чистому полі, щоб вони подавали їх Господеві до входу в громадський намет свьятишникові, та заколювали їх як жертви мирні Господеві. Бо в крові душа тіла,

і призначив я її для жертівника, щоб зроблено покуту за душу. Тим же то глаголав я Ізрайлевим синам: Ні одна душа зміж вас нехай не їсть крові; і приходень, що пробуває між вами, нехай не їсть крові." — 3 Мойс. 17: 1-5, 11, 12.

²² Від часу до часу Бог підчеркував сю правду, що всяке життя виключно належить до Нього, і через те ніякого життя ніхто не може відобразити без взгляду на Божий закон. Предсказавши свій замір викупити рід людський через пожертвування крові свого первенця, Ісуса Христа, Бог велів первенців звірят, відповідних на жертву, принести в офіру Господеві: "Усі перваки самці, що зродяться тобі із дрібної скотини твоєї, присвятиш Господеві, Богу твому. ... Перед Господом, Богом твоім, їсти меш їх що року на місці, що вибере Господь, Бог твій, ти сам і дім твій." — 5 Мойс. 15: 19, 20.

²³ Первенці звірята, що не були прийняті на жертву, мали бути викуплені агнем, себто, звір'ятком відповідним для жертви. Если ж той первенець не був викуплений, тоді се було на місці й правильно убити те невикуплене звір'ятко-первенець: "Вилучувати меш тоді всякого первенця з утроби Господеві, і всякого первачка в скотини, яка в тебе єсть. Первенці мусять бути про Господа. Всяке ж ося первачка викуповати меш ягнем; коля ж не викупиш, дак мусиш зламати шию йому. Усякого ж первенця людського викуповати мусиш." (2 Мойс. 13: 12, 13) "Все, що родить мати, мое; і весь твій скот, первородні самці бики й барани. Первачка ж ося мусиш викупити бараном, коли ж не викупиш, так переломи йому шию. Всякого первенця з синів мусиш викупити, і нехай ніхто не показується передомною з порожніми руками." (2 Мойс. 34: 19, 20) Се показує, що зі звір'ятами треба обходитися після Божого закону, і трактувати їх в противенстві до Божого закону є гріхом.

²⁴ Звір'ята, що шкодять іншим або вбивають людей, мусять бути повбивані. (2 Мойс. 21: 28) Або, если звір нищить майно, тоді також се на місці вбити такого звіря, і такий чин не становить зломання віковичної угоди. "Ловіть на лисиці, молодії лисинята, що лсують наш виноградник, — виноградник у цвіту наш!" (Пісня Пісень 2: 15) Ось так те правило є установлене, що звір'ятка, котрі нищать людське майно і поживаю, можуть бути повбивані. Звіря й птиці, що нищать збіжжя або огородину, також можуть бути повбивані. Се чоловік мусить робити задля своєї охорони, отже сим він не нарушує віковичну угоду.

²⁵ Чоловік не переступає віковичної угоди коли він убіє звіра в самообороні. Коли лев загрозив життю Самсона, то він убив лева, і Господь одобрив сей акт. (Суд. 14: 5, 6) Давидові поручено відвічальність доглядати стада овець його отця; і він в обороні того стада і свого власного життя убив лева і медвіда, і Бог дав йому силу виконати се, що показує, що Давид доконав

сих річей з признанням Божим. — 1 Сам. 17: 34-37; 2 Сам. 23: 20-23; Амоса 3: 12.

²⁶ Коли дикий звір грозить людському життю або станеться вбійцем, тоді се на місці вбити його; але если він не старається шкодити комусь і втікає геть від чоловіка, тоді не можна вганяти за ним. Бог поклавши страх до чоловіка у диких звірят, сим запобіг потреби вбивати їх. (1 Мойс. 9: 1, 2) Небезпечні бугаї і бики треба тримати в загороді; і коли вони стануть злосливими і непідрядними, тоді треба їх повбивати, і то не для поживи: "І коли вколе скотина мужчину чи женьщину й умре, каміннем побити мусять скотину та й не їсти муть м'ясива її; чия ж скотина той неповинен. А коли від бився перше осьвідчено було господареві його, та не вберіг він його, і вмер мужчина чи женьщина, вола мусять побити каміннем, і господар його мусить згинуті." — 2 Мойс. 21: 28-32.

²⁷ Бог поклав ціну на життя звіря, що є пожиточним для чоловіка: "А хто вбив (чийсь) скотину, мусить вернути за неї: життя за життя. Тим же то хто вбив скотину, мусить вернути за неї, а хто вбив людину, мусить бути вбитий." (3 Мойс. 24: 18, 21) Різниця між вартістю життя звірячого а вартістю життя людського тут є показана. Звір будучи під правлінням чоловіка, його життя не може бути рівним життю людському; отже коли чоловік мильно убіє звіря, тоді він мусить на його місце постаратись о іншого звіря.

²⁸ Бог рівно назначив ціну життя диких звірів. Їх життя приналежить до Бога, і тому їх не можна ловити і безпощадно вигублювати. Таке переслідування диких звірів і безпощадне вбивання їх цілком не погоджується із Божими приказами, а іменно: "Пануйте над рибою морською і над птаством небесним і над усім звірем, що гасає по землі." (1 Мойс. 1: 28) Що се є згідно з волею Божою вбивати звіря і птиці для поживи, то се є ясно зазначено в його законі; однак се лишень їх м'ясо можна їсти, а не кров; і се доказує, що вбивати звіря і птиці для приємности (спорту) є гріхом: "І хто б то ні був між синами Ізрайлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить виїдти кров її, і засипати її землею. Бо душа кожного тіла: кров його, се душа його; і сказав я Ізрайлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто зість її, викорениться." — 3 Мойс. 17: 13, 14.

НИМРОД

²⁹ Біблія згадує, що першим ловцем був Нимрод. Если його полювання і вбивання звірят були в гармонії з Божою волею, то чому Бог згадує в своїм Слові про Нимрода і його вловив? Нимрод вбивав звіря супроти Божого закону за спонуканням Сатани, а ціль його в сім була, щоби опрокинути і зневажити ймя Єгови. Не є се згідним з писаннями казати, як се декотрі критики кажуть: "Гріх Нимрода і його послі-

дувателів не включав марнування ними життя звірят, бо і Писання про се мовчать, але Нимрод грішив лишень тим, що він поклонявся сотворінню замість Сотворителеві." Про нього написано є в св. Письмі: "І появил Куш Нимрода. Сей почав бути велетнем на землі. Сей був велетень ловець перед Господом." (1 Мойс. 10: 8, 9) Єли Нимрод був ловцем звірят лишень щоби дістати поживу, тоді певно люди не були б його почитали, як могучого ловця "перед Господом".

"Те слово "перед", як се його вживається сьогодні, не передає властивої думки. Властиве значіння сього слова дає ключ при помочи котрого можна зрозуміти яким чоловіком був Нимрод. Воно показує, що Нимрод був добровільним і свідомим грішником, і що один з його великих гріхів був вбивання звірят супротив условин віковичної угоди. Інші переклади сього тексту і вияснення слова "перед" роблять сю справу ясною. Отже те слово "перед" значить "проти" Єгови (Septuagint LXX), "зневаження Єгови" (Енцик. Фаусета); "противенство і зневаження" Єгови. (Співтовариська Біблія) Додаткові завваги ч. 28, в Співтовариській Біблії, говорять про сю справу як слідує:

"Нимрод переконав людство, аби воно не приписувало їх щастя Богу, але вважало, що його власна величність була достаточним джерелом тогоч. Вскорі він перемінив стан річей в тиранство, знаючи, що в ніякий інший спосіб він не зможе відлучити людей від їх пошани до Бога, спонукуючи їх вловати на його власну потугу.

"В Таргум з Йонатан сказано: 'Від самого основи світа не було такого як Нимрод, могучий ловець і противник Господень.'

"В Єрусалимськiм Таргумі сказано: 'Він був сильним ловцем і вельми лукавим перед Господом, бо він був і ловцем синів людських, до котрих він говорив: "Відступіть від Господніх присудів, і тримайтеся присудів Нимрода!" Тим то сказано є: "Як Нимрод сильний, сильний в ловах, і в лукавстві."

"Халдейська парафраза і Паралип. 1: 10 каже: 'Від Куша народився Нимрод, котрий став потужний в лукавстві, бо він проливав невинну кров, і бунтувавсь проти Єгови.'

"Нимрод був оснувателем Вавилону, котрий (представляв сатанську організацію і) відбивав його характер, будучи великим противником Божої правди і Божих людей."

"Ми не можемо не добачити в Нимроді перше змагання Сатани збудити в нім володаря для людей."

"Імя Нимрод значить "бунтівник" або "той, що володіє в бунтівництві". (Гл. книжку Пророцтво, сторони 127, 129, 130; гл. також Богатство, сторони 95 (параграф 1), 100 (пар. 1), 168 (пар. 2). Отже применик "перед" значить "проти Господа". Нимрод був убійцем людей і звірят. Він вичував мужчинів переносити ріжні злудні, щоб вони могли успішно поборювати звірів та людей. Його смілість у ловах мусіла

співіснувати з його хоробрістю в битві. В старинних часах лови і героїство йшли природно в парі. — Енцик. Міклінтоха і Стронга, Том VII. стор. 109.

"Імя Нимрод значить 'підневолитель леопарди'. Се імя указує, що Нимрод здобув собі славу через поневолення коня і ужиття його в погоні на ловах, отже його слава як ловця виринула із сього, що він винайшов штуку поневолення леопарди і уживання її в ловах інших звірів." — Два Вавилони, Гіслопа, стор. 24, 44.

"Нимрод був релігiонiстом. Він виробив собі велике імя між людьми через безпощадне вбивання диких звірят, і сим чином він спонукав легкодушних людей глядіти на нього як на бога. Він зорганізував релігiю і практикував її і приказував людям практикувати формалізм або релігiю, а ціль сього була, щоби відвернути людей від Єгови. Нимрод був видимим знарядом Диявола для виконання його визову проти Бога. Нимрод вбивав звірів щоби сим показати свою хоробрість і звернути увагу людську на свою величність, і отримати похвали від них, і щоби дістати контролю над людьми і притягнути їх до себе і ужити їх для самолюбної й воєнної цілі. Його марнотравне вбивання диких звірят не було для споживної цілі згідно з Божим законом і условинами віковичної угоди, але се він робив в противенстві Богу, щоби добровільно і злбно полатати віковичну угоду.

"Примір який започаткував Нимрод вплинув на кожний нарід від того часу. Безперечні факти показують, що та кляса людей, що любується в ловах диких звірів і птиць задля вибрику і самолюбної приємности, любується також і в обстоє за війною. Вона складається головно з релігiонiстiв, що займаються формалiзмом і величають і обоживляють людей, чим вони зневажають і противляться Божому законі, отже сим самим грішать. Отже ясим є, що гріх Нимрода і його прихильників включає марнотравне вбивання звірят, його войовничі напади і вбивання людей; і вивиснення людей і спонукання їх поклонятися їм; і також його організації й політичні тіла для владіння людьми і комерція для несправедливої особистої наживи. Ціль всіх таких була і дальше є звернути увагу людську на особу якогось майбутнього критика і відвернути людей від служби і посвяти Всемогучого Бога. Цілий сей плян походить від Диявола, введений в життя і операцію для попертя свого лукавого визову даного Єгови, щоби спричинити всіх людей проклинати Бога. Щоби вивисшити себе, Нимрод злбно ламав віковичну угоду, вбиваючи без потреби людей і звірят, і сим чином легковірні люди були зведені. Згодом і пословиця повстала про його могутність і величність, якож написано: "Цей почав бути велетнем на землі." (1 Паралип. 1:10) "Він був могучим ловцем (вбійцем) супроти Єгови." (1 Мойс. 10: 8, 9, Septuagint) Виробивши собі імя, він заснував царство, "а почин його царства був

Бабель", себто, Вавилон, і все це він робив наперекір Єгови. (Верш 10). Від часів Нимрода всі народи впилися вином вавилонським, або інакше сказати, ложною наукою сатанської організації, і через те саме займалися вбивством людей і звірят і жорстоко переслідували тих, що на правду служили Богу і Його царству. Про таких є написано: "Кара бо за лиходійство твое на Ливані здійметься проти тебе за витрату розпуджених животин, за пролив людської крові, за спустошення країни, міста й усіх, що в йому жили." — Аввакума 2: 17.

Єгови люди, останок і Йонадаби, тепер особисто інтересуються сими правдами, бо вони відкривають чоловікові спосіб і средство котрим Сатана відвертає людей від Бога. Ті, що зробили угоду чинити волю Божу, задля побільшаючого світла в сьому часі, вельми бажають знати як вони можуть приноровити себе до Божої волі, не лише в одній річі, але у многих річах. Вони мають велике бажання шанувати Боже ім'я і доказати свою любов до Нього через пильне сповнення Його заповідей. Особливо Йонадабам сказано шукати смирности і справедливости, і вони мусять пильно вчитися того, що є правдиве. Бачучи, що Писання показують, що ловити і вбивати звірят і птиць ради приємности є гріхом, бо сим нарушається віковичну угоду, тепер вони відмовляться мати щобудь до діла із так званими приємностями полювати й вбивати звірів і птиць. Бог покарає народи, що поламали його віковичний заповіт, а се значить усі народи. Ті що посвятилися чинити волю Божу стараються пильно оминати те, що має навіть нахил до переступлення Божої вираженої волі. Если люди потребують поживи, і можуть дістати чисті звірята для цієї цілі, тоді се в гармонії з Божою волею убити такі чисті звірята і птиці, але ніхто з дійсно посвячених не буде займатися ловами або вбивством диких звірів або птиць задля "спорту" або приємности.

ОХОРОНА

Бог постаравсь о охорону для тих, що люблять Його і служать Йому. Ті що вийшли з ковчега з Нойом, всіх вісім осіб, були єдині живі люди на світі. Ной випровадив з ковчега численні звірята, котрі зараз розійшлись по землі й зачали множитися. Задля охорони чоловіка, Бог поклав страх у умах звірят, так що вони бояться або страхаються людини; яко ж написано: "І страх і ляк перед вами нехай находить на всяку животину земну, і на всяке птаство небесне, і на все лазюче по землі, і на всяку рибу морську. На поталу вам подав я їх." — 1 Мойс. 9: 2.

Се напевно значить, що коли чоловік приближається до дикого звіря, тоді той звір маючи страх перед чоловіком, утікає від нього. Се Бог зробив для охорони звіря, а головною для охорони людей. Кількох людей не могли схоронити себе від великого числа диких звірів. Їх страх перед чоловіком був охороною його.

Однак Диявол поклав в умі свого слуги Нимрода, щоби він полював звірів і вбивав їх. Він навчив і інших чоловіків робити рівно ж так. Він вбивав ті дикі звіря лишень для того, щоби показати свою хоробрість і зневажити Бога. В само-обороні, і для своєї власної охорони, многі дикі звіря стались злобними і навчились нападати на чоловіка. Ось так Диявол, ділаючи через лукавих людей, таких як Нимрод, спричинив, що дикі звіря стались грабіжними. Если люди були послухні Божим заповідям, то нема сумніву, що леви, слоні й тигри, і інші дикі звіря були б ніколи не стались такими жорстокими для людей. Ще від часів Нимрода, люди називали себе ловцями диких звірів, засідали на них, ловили їх і брутально вбивали їх, і через те дикі звіря і птиці стались смертельними ворогами чоловіка, тому що ловці стались їх смертельними ворогами. Люди мильно і невластиво часом заходили в дикі дєбра і ловили диких звірят і забирали їх з їх природних домів, і уміщували їх в клітках-в'язницях, як в зоологічних заведеннях, сим накінувши на них тяжкі кари, і такий чин вони оправдували бажанням задоволити людську цікавість і марноту. Бог Єгова ніколи не увязнював диких звірів у зоологічних заведеннях, а противно, Він постарався о охорону їх життя в часі потопа і о охорону по потопі, включаючи їх у віковичній угоді. Переступлення віковичної угоди що тичиться людини і звіря принесло великий смуток і терпіння на людей, як і на звірів. Бог постарався о ліси, як дім для диких звірів, і чоловік не має вимівки ані оправдання забирати їх з їх домів і увязнювати їх, ані не має права жорстоко і без потреби вбивати їх.

Нимродів торговельний примір був також переступом Божого закону. Рідучи за сим приміром, люди добровільно вбивали звірята аби торгувати їх шкірями або костями. Колись великі стада буйволів випасались по дєбрах американських, та вони були безпощадно повбивані задля торговельних причин. Так і слоні у диких дєбрах Індії і інших місцях були безпощадно винищені, аби дістати слоневу кість для торговельних цілей. Всі ці річі походять від Диявола, а ціль його була, щоби відвернути людей від Бога. Бог постаравсь о средство при помочи котрого люди можуть охоронити себе і звірят, та жорстокі люди пішли за провідництвом Диявола і відвернули людей від правого шляху. РАБІ ВІВІНКА-МОРК-НІ

Бог також постарався, що люди можуть охороняти себе від лихих людей. Напримір, закон Божий зазначає, що если якийсь чоловік рабує дім другого чоловіка, тоді він (то рабівник) може бути вбитий без карн: "Коли захоплять злодія, як вломився, і побють так, що вмере, то се не буде кривавою провинною." (2 Мойс. 22: 2) Сей текст після Ротердамового перекладу звучить: "Коли зловлять (злодія) на ділі." "Коли зловлять злодія на ділі рабунку і

побють так, що він умре, то се не буде кривавою провиною." (Компаніон Біблія) Отже чоловік може в самообороні обороняти себе проти лукавих нападів людей або звірят. Згідно із сим заявленням Божий закон говорить: "(Є) час убивати" (Еккл. 3: 1-3) але хто вбиває проти Божого закону лише задля приемности або спорту, такий нівечить Божу віковичну угоду і такий мусить потерпіти наслідки.

*План Божої Війни-
Відплата Справедливості-Армагедон*

"Бог оголосив свій замір порівнати всі рахунки, і се Він зробить у своему часі й в свій спосіб. У своему Слові Він записав різні приклади свого заміру і способу, як Він справедливо відплатиться тим, що без потреби вбивали диких польових звірів та піднебесних птиць. Се само собою є доказом, що хто брав участь у ловах і безпощадно вбивав звіря, то се він робив у протинстві условинам віковичної угоди. Се становить дальший доказ, що один з гріхів Нимрода був убивання диких звірів. Завважте слуючі приміри відплатної справедливости.

"Царь-авилонський депортував Ізраїльтянів з Самарії і тоді спровадив людей з Вавилону і розмістив їх в Самарії на землі з котрої ізраїльтяни були забрані. Ті люди були взяті з Вавилону, отже з краю або околиці де Нимрод научав людей ловити і вбивати дикі звірята. Справедливість вимагала покарати тих, що взяли місце від ізраїльтянів в Самарії, і тому Бог післав як кару диких звірів на них, і вони роздирали їх на кавалки. Ся кара здається впала на них за се, що вони безпощадно вбивали диких звірів, отже се була справедлива відплата. "І поперевадив царь Ассирийський людей з Вавилону, з Кути, з Ави, з Емату й Сефарваїму та й оселив намість синів Ізраїлевих по городах Самарийських. От і посіли вони Самарийську країну та й жили по городах її. Та позаяк вони в перві часи, як почали там жити, не шанували Господа, то наслав на них Господь леви, а ті роздирали їх. І дано знати цареві Ассирийському й сказано: Ті поселяне, що повиводив еси та й оселив по городах Самарийських, не знають закону тамошнього Бога, тим він наслав леви на них, а сі губять їх, бо вони не знають хвали Бога тієї землі." — 2 Цар. 17: 24-26.

"Єрусалим був перший раз знищений в 606 р. перед Хр., що представлено знищення в Армагедоні. Ізраїльтянам дано осторогу о надходячім знищенню, вони ж, не звернувши своєї уваги на сю осторогу, Бог покарав їх, піславши на них звіря і птиць щоб нищили їх: "Сказав мені Господь: хоч би Мойсей і Самуїл приступили перед мене, серце мое не повернеть до сього люду. Прожени їх з очей моїх, нехай ідуть геть. А як тобі скажуть: Куди нам йти? то відкажи їм: Так говорить Господь: Кому суджена смерть — на смерть; кому меч — під меч; кому голод — умирай з голоду, кому ж неволя — в неволю. І пошлю на них чотири роди кар, говорить Го-

сподь: меч щоб убивав; пси, щоб розторгували, й птаство піднебесне та звірре земне, щоб жерло й вигублювало." — Ерем. 15: 1-3.

"Що Бог через Ісуса Христа нашле велику кару на народи в Армагедоні за се, що вони поламали віковичну угоду, то се є певним: "Земля опустіє до щаду, й мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, зане; поникне, помарніє куля земна; поникнуть і ті, що з висока позирали на людей землі. Бо земля вся зледашіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт." — Іса. 24: 3-5.

"Писання здається ясно учать, що Господь буде вживати диких звірів у виконанні своїх справедливих судів проти злочинців. Всякі рахунки мусять бути вирівнані, і Бог дозволить диким звірям, що були несправедливо трактовані мати часть у виконанні справедливих судів. Хтось мусить відповісти за се добровільне вбивання диких звірят, за забрання їх з домів і поневолення їх в зоологічнім заведенні, і за всі інші знущання над ними. Завважте, що Писання говорять про сю точку: "Тяжкими родами смерті помруть вони, і не будуть їх ані одлакувати ані ховати; гноєм лежати муть верх землі; мечем і голодом будуть вигублюватись, а труп їх годувати ме птаство піднебесне та звірре земне." (Еремії 16: 4) "А коли йти мете проти мене й не схочете слухати мене, так усемо побільшу кару за гріхи ваші. І пушу звірину польову на вас, що вигубить дітей ваших, і пожере скотину вашу, і вас поменьшить, та й опустіють шляхи ваші." (3 Мойс. 26: 21, 22) "Ви, все звірре польове й гаєве, приходіть їсти! Сторожі їх — сліпі всі й невіжі; всі вони пси німі, не можуть гавкати, мріють бурмотять, дрімачи, люблять тільки спати." — Іса. 56: 9, 10.

"Закон Єгови віковичної угоди приказує знищити звірів, що невластиво кидаються на людей, але сей факт, що Бог велить звірям вбивати людей, показує, що се вони роблять по Божому приказу і що такі звіря будуть Божими екекуторами. Очевидно Бог зробить се тому, що вбійники звірят поламали віковичний заповіт, і за се на них кара впаде зі сторони звірів і птиць. Декотрі одиниці із тієї товпи мусять заплатити недобір тих рахунків. Та кара, що впала на Єрусалим, ясно представляє надходячу екекуцію злочинників у битві Армагедон, і в тім знищенні дикі звіря будуть ужиті, бо вони були несправедливо трактовані і безпощадно вбивані людьми супроти Божого вираженого закона. "Або коли б я наслав дике звірре на сю країну й воно б її обезлюдило, так що вона зробилась би такою пустокою, що ніхто б не переходив через неї через звірре, то сі три мужі (Ной, Даниїл і Йов) в неї — так певно, як я живу, говорить Господь, — не врятували б ні своїх синів, ані дочок, тільки вони самі спаслись би. Тільки, — так говорить Господь Бог: — як я пошлю мої найстрашнійші кару — меч, голод-

нечу, люте звирре я морову заразу — на Ерусалим, щоб у йому вигублювати людей і скотину." (Езек. 14: 15, 16, 21) "Ось як маєш сказати: Так говорить Господь Бог: Так певно, як я живу, — ті, що живуть по розвалених містах, поляжуть од меча; тих, що в чистому полі, оддам на пожир звиррю; а ті, що в утверджених місцях та в печерах, помруть од морової зарази." — Езек. 33: 27. **Данія 7: 34.**

"Спевністю сі виразні вискази Божих замірів повинні бути достаточними, щоби доказати поза всякий сумнів, що безпощадне марнування звірячого життя є противенством Бога і нарушенням Його віковичної угоди. Лишень Бог може дати життя сотворінню, і тому ніхто не може відбирати нікому життя хіба що таке розпорядження зробить Бог. Вже самі слова: "Нимрод велетень ловець перед Господом" є доказом, що лови і безпощадне вбивання диких звірів становили один з гріхів Нимрода. Если се правда, тоді те правило стало ясным для керування тих, що зробили угоду чинити волю Божу і се удвідняє, що вони не можуть безпощадно вбивати звірят для приемности, але можуть вбивати їх лишень для поживи або в обороні себе і свого майна. Останок і Йонадаби мусять пильно чувати в сій справі, тому що вони бажають чинити волю Божу. Вони пізнають Його волю з Його Слова, котре було написане головно для тих людей на землі, що люблять Його і служать Йому. (1 Корин. 10: 11; Рим. 15: 4) Нехай же се буде відомо, що Бог не знехтує і не подарує се безпощадне марнування звірячого і пташиного життя, що було вбиване задля спорту або приемности в часі ловів. Если хтось бажає ловити і вбивати звірята, то нехай робить, але нехай ті, що згодилися чинити волю Божу, точно оминають се зло.

"Сей факт, що звіря є німі і не можуть сказати чоловікові його помилки, не є вимівкою або оправданням щоб їх стріляти. Если звір утікає, то не треба гонити за ним і вбивати його, хіба що мясо з нього є добре для поживи і що його потрібно для поживи. Життя є дороге для звірят, і Бог постарався для них о поживу і охорону. Бог дав віковичну угоду, і тому хто відбєрає життя від звірят для якоїбудь иншої причини чим зазначеної Богом, такий чоловік поповняє зло і сим ломить віковичну угоду. Певно, що всякий в угоді з Богом чинити Його волю не бажає поламати своєї угоди, а противно, він пильно оминає всякі переступи.

"Народи так звані "Християнством" є заключені в угоді сповняти Божий закон. Посідаючи Слово Боже і визнаючи віру в нього, на них лежить відвічальність пізнати волю Божу, як се вона є зазначена в Його Слові, і сповняти її. Та замість се чинити, кождий нарід так званого "Християнства" добровільно поламав віковичну угоду відносно обидвох, чоловіка і звіря. У сповненні сього великого зла Нимрод взяв провідництво між людьми по потопі. Він робив

все, що було в його силі, аби опрокинути Всемогучого Бога, а се становить доказ, що він був знарядом в руках Сатани. Він ставсь великим героєм між людьми, тим що він був убійцем. Згодом його слава, як убійця, рознеслась дуже широко, і він запровадив релігію і спонукав людей практикувати її через почитання і служення людям на зневагу Божому святому імені. Майже всі вбивці практикують сяку-таку релігію. Сі дві річі все йдуть впарі. Ся правда головно відноситься до тих, що поповнивши гріх, спішать до священника сповідатися аби отримати розгрішення і відпущення. Вони спонукані вірувати, що священник мбже розгрішити їх, чого розуміється він не може зробити. Вбивати — се великий злочин і зневаження Божого імя. Практикування релігії рівнож є великим злом і зневагою для імя Всемогучого Бога. Релігія — се лож, бо при помочи релігії людство невластиво покланяється сотворінням або річам начеб вони були богом. Релігія провадить до вбийства, бо ті, що свідомо спонукують людей практикувати релігію, то сим вони спонукують їх практикувати те, що провадить до смерті. Диявол є творцем релігії й він є також душегубцем, і для сїєї причини Ісус сказав до нього, що "той був душегубцем з почину, й в правді не встояв; бо нема правди в йому. . . . він брехун і отець її." — Йоана 8: 44.

"Бог навчає своїх людей для їх власного добра. Праведні угоджають Богу, а беззаконних Він не навидить. Тимто написано є: "Праведний журиться й про життя скотини своєї, серцеж безбожних жорстоке." (Прип. 12: 10) Инакшими словами сказати, безбожники не мають милосердя, але жорстоко гноблять або вбивають своїх звірят, підчас коли праведний чоловік доглядає своїх звірят. Напримр, добрий чоловік не буде самий їсти аж поки він не покормить своїх звірят. Божим завітуючим людям, ізраїльтянам, дано приказ дбати про їх домашні звірята, і хоч їм заказано було робити в шабас, то однак вони давали потрібну поміч звірятам у день шабасу. Як добро треба робити людству так і милосерде треба показати звірятам. Лицемірні релігіоністи противилися, що Ісус оздоровляв людей в день шабасу, і тому до них Він сказав: "Відказав тоді йому Господь, і рече: Лицеміри, хіба не кожен з вас у суботу одв'язує вола свого або осла від ясел, та веде поїти? Сю ж дочку Авраамову, що в'язав сатана, бач, вісімнайцять років, чи не годилось одзволити од в'язила сього в день субітний?" (Луки 13: 15, 16) Дальше Ісус сказав, що навіть горобець не впаде на землю без уваги Єгови. (Мат. 10: 29) Спевністю сі слова значать, що чоловік не має права навіть горобця вбити не взявши відвічальности на себе.

спростування помилок

"Нема сумніву, що Армагедон, бачитиме спростування всіх помилок, а се включатиме зрівнан-

ня всіх рахунків, що тичиться кривди німих звірят. — Бог поклав в умах звірят страх і жах перед чоловіком задля охорони чоловіка перед дикими звірями аж поки прийде царство. Коли ж те царство прийде до повної сили, тоді Бог зробить угоду зі звірями, що очевидно значить, що Він зробить повний і вершений мир між чоловіком а звіром, і осуне той страх і жах в умах звірів до чоловіка, і тоді вони житимуть разом в мирі й безпеченстві. Люди не будуть мати причини боятись звірів, ані звіря не будуть боятись чоловіка. Тоді, по Армагедоні, коли царство буде в повній силі, настане щасливий стан, бо всі творива житимуть разом в мирі й віддадуть славу Господеві. Відносно сього праведного володаря і сотворіння під Його правлінням, написано є: "Справедливість буде в Його поясом чересел, а правда — підперезом ребер у Його. Тоді буде вовк укупі із ягнятком жити, барс — із козеням лежати; та й телятко, левчук і від зможуть жити разом, а мала дитина зможе їх пасти. І ведмидиця й корова вкупі пастись будуть, а їх маленькі лежати муть поруч, ба й лев соломою харчитись разом з волом буде; і хлопятко грати меться над норою гаспида, і дитина засуне руку свою у гніздо змиї. На всій сьвятій горі (царстві) в мене одні одним шкодити не будуть, бо земля так повна буде розумінням Бога, як водою море." — Іса. 11: 5-9.

"Слідуючі писання символічно відносяться до нинішніх обставин Божих людей на землі, і котрі рефлектують будучі земні обставини або стан річей між сотворіннями, який настане по Армагедоні: "І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь сказав се. І вчиню з ними завіт мира та й повиганяю з землі хиже звірре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях. Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословенне,

й буду їм посилати дощ у свій час, — се будуть дощі благословення. І родити муть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати врожай свій; і будуть вони безпечні наземлі своїй, і зрозуміють, що я — Господь, як поламлю занози в ярмі їх та виратую їх із потали в тих, що їх поневолили. Не будуть вони вже здобичею народом, і дикий звір не буде їх пожерати; безпеч жити муть вони, й ніхто їх не буде лякати." (Езек. 34: 24-28) "І вчиню тоді вмову задля них зі звірми польовими, з паством під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну з землі, й дам їм жити безпечно." — Осії 2: 18.

"Тоді чоловік буквально сповнить Божу припоруку яку Він дав чоловікові у почині: "І благословив їх Бог, і рече до них Бог: Плодіться і намножуйтесь, і сповняйте землю і підневолюйте її, і пануйте над рибою морською і над птаством небесним і над усім звірем, що гасє по землі." — 1 Мойс. 1: 28.

"Цар і Його царство вже прийшли. Всі посвячені звернули всю свою увагу на те царство. Вони тепер бажать довідатися все, що вони можуть про те царство і його вимоги. Вони пильно стараються довідатися що є добре, щоб вони могли йти правим шляхом на славу Господню. Тепер вони бачуть, що Писання указують на привилей великої громади виконати Божий приказ множитися і наповнити землю. Дальше писання указують, що підчас виконання цієї поруки, діти великої громади будуть бавитися не лише з доманшими котами, але і левчуками, медвидятами та молодими тиграми, і мала дитина зможе їх пасти, котрі колись утікали з страху перед чоловіком. Се буде щасливий час на славу великого Сотворителя. Тоді, як се псалмопівець каже, 'всяка жива душа славитиме Бога.'

СПАСЕННЯ

"Спасення приналежить до Бгови." — Пс. 3: 9, А.П.В.

ЄГОВА постаравсь о спасення людського життя. Чей же ніхто не може заперечити, що Єгова має силу остаточно спасти кожде сотворіння, однак в Писаннях нема найменшого натяку, що Він се зробить. Єгова не накидає спасення жадному сотворінню проти Його волі, але, противно, кожда людина, що спасеться, мусить просити о се і вповні згодитися на умовини, які Єгова поклав для його спасення і мусить виконувати ті умовини.

"Єгова постарався о спасення через Ісуса Христа і тимто написано є в Його Слові: "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема иншого імя під небом, даного людям, щоб ним спастись нам." (Діян. 4: 12) Ісус Христос є виконавчим чиновником замірів Єгови. Для цієї причини Бог

поручив в руки Ісуса Христа всяку силу в небі і на землі. — Мат. 28: 18.

"Хоть Єгова зробив провізію для спасення людських душ, то однак те спасення не є першорядною річю. Замір Єгови є оправдати своє імя. Спасення упавших сотворінь се припадкова річ в оправданні Його імя. Бог заявив, що Він виконає першорядну ціль, і також другорядну ціль для тих, що принорвляться до Його установлених правил. Бог не глядить на лице людей, і тому кождий, що отримає спасення мусить виконати установлені правила.

викуп.

"Чи теорія або наука, яку часто ставлять напереді, а іменно, що жертва викупу через смерть

Ісуса дає запевнення, що всі люди остаточно отримують користь з неї, чи се є властиве закінчення Писань чи ні? Такого закінчення не попирає жадне Писання, і через те воно не згідне з розсудком.

* Чи жертва викупу дана Ісусом запевнює пробудження зі смерті і дасть нагоду спастися всім людям, що відкинули або спротивилися царстві Божому і опісля повмирали? і чи всі вони встануть з гробів підчас тисячлітнього царювання Христа?

* Чи жертва викупу запевнює пробудження Адама зі смерті і чи він дістане нагоду стати на суд о вічне життя? Відповідь на обидвоє питання мусить бути заперечуючою. Єсли Писання вповні попирають се закінчення, тоді знати мєм, що відповідь є добра.

! Викуп значить "купити і увільнити когось від немочей, і відзискати втрату через того, що дав викуп". Щодо Адама, то Бог сотворив його звершеним і познакомив його, що він мав робити і що він не мав робити. Адамові було дозволено свідомо зробити свій вибір, т. є, остатися послухним Богу і жити, або прилучитися до бунту Сатани і прийняти наслідки смерті. Адам вибрав се останнє. "Адама не зведено." (1 Тим. 2:14) Він мав повну інформацію від Бога відносно кари за порушення Божого закону. Він був справедливо засуджений на смерть. Отже викупити або відкупити Адама і поставити його ще раз на суд значилоб дати йому ще одну нагоду; що є нерозумне і незгідне з Писаннями. Колиб Бог відкупив Адама і поставив його ще раз на суд о життя, то се значилоб дати Адамові другу нагоду; і в такім разі Бог заперечувавби справедливість свого власного акту в засудженні Адама на смерть. Та писання кажуть, що Бог не змінється. — Мал. 3: 6.

* Щодо Адамових потомків, то ся справа є цілком инша. Всі його потомки прийшли на світ упавшими і грішниками, і такий стан прийшов на них без їх знання або дозволу. Вони народилися в проклятті, і, знайшовши в такій неволі задля наслідного гріха, вони не мають можности помогти собі і увільнити себе від тих немочей. Отже у короткім часі кожда така особа мусіла погинути, бо ж жадна незвершена річ не має права до життя вічного. Однак вони були предметом викупу через жертву якоїсь иншої особи, єслиб о такий викуп постарався Бог для них. Бог зробив всякі можливі старання для їх викупу і установив правила які кожда особа мусить стрінити єсли вона бажає увільнення з кайданів гріха і дістати нагоду спастися.

* Непослушенство совершеного чоловіка Адама стягнуло смерть на його потомство. Бог постарався, що добровільне послушенство совершеного чоловіка аж до смерті дасть ціну викупу, себто викупить людей, що сталися грішними через наслідство, і, щоби виконати сей свій замір, Бог післав свого олюбленого Сина на землю, котрий ставсь подібним грішникам, аби Він

міг посісти потрібні кваліфікації для викуплення Адамового потомства через свою кров-життя. (Жид. 2: 9) Ісус стався людиною тілом і кровю, і перебував межи людьми, і був убитий на смерть. — Йоана 1: 14.

20 Та з причини добровільного переступу Адам втратив всяке право до життя. Совершений чоловік Адам був наділений Єговою совершеним життям і правом до того життя, і він отримав силу передавати таке перфектне життя своєму потомстві, аде з причини Адамового гріха і його засудження на смерть, усе його потомство втратило право до життя і мусіло в своїм часі погинути. Згідно із сим Бог змилосердився над Адамовим потомством, і несамолюбно постаравсь для нього о нагоду для спасення, тимто написано є: "Так бо полюбив Бог сьвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погіб, а мав життя вічне. Бо не післав Бог Сина свого на сьвіт, щоб осудити сьвіт, а щоб спасся Ним сьвіт. Хто вірує в Него, не осудиться; хто ж не вірує уже осуджений; бо не вірував у ймя єдинородного Сина Божого. Сей же єсть суд, що сьвітло прийшло на сьвіт, а полюбивши люде темряву більше ніж сьвітло; були бо лихі їх учинки. Кожен бо, хто чинить лихе, не навидить сьвітло, й не йде до сьвітла, щоб не зганено вчинків його. Хто ж робить правду, йде до сьвітла, щоб виявились його вчинки, бо в Бозі роблені." (Йоана 3: 16, 21) Отсі Писання кладуть добре вияснене правило, що всі, що бажають спастися, мусять прийняти викупну жертву Ісуса Христа, і тут робиться на тиск, що всяке сотворіння мусить вірувати в Господа Ісуса Христа. Вірувати в що? — Що всемогучим Богом є Єгова і що Він післав Ісуса яко жертву викупу за чоловіка, і що Ісус умер щоб через кров-життя Він міг статись відкупителем і властителем людства. Та припустім, що хтось не хоче вірувати в сі важні правди. То чи тоді жертва викупу буде привлачена до нього автоматично? Певно, що ні; бо повисші записані слова запевняють, що "хто ж не вірує, уже осуджений; бо не вірував у ймя єдинородного Сина Божого". Ніхто з людей не буде змушений вірувати, та Бог дає нагоду тим, що бажають жити, вірувати і бути послухними.

21 Коли чоловік Ісус умер на дереві, як грішник, Він дав свою кров-життя яко ціну викупу яку Бог вимагав за грішного чоловіка. Тоді Бог підніс Ісуса Христа зі смерті, та вже не як чоловіка, аде як духове іство. Ісус не втратив свого права до життя, як чоловік, коли Він умер на дереві наче б Він був грішником. Коли Він воскрес з мертвих і вознісся на небо, Він представив те право до людського життя перед Єговою яко ціну викупу за право до життя і всі инші права приналежні до нього які чоловік втратив. Тоді Ісус стався властителем чоловіка і Єгова одягнув його в повну силу й власть дати вічне життя кождому з роду людського хто пристосує себе до сих божественних правил. Се

певно значить що Він не дасть життя кожному з роду людського, що не пристосує себе добровільно до божественних правил. Кожний чоловік родиться несовершеним, отже грішником, і задля цієї причини — під прокляттям, а таке прокляття у своїм часі принесе — нищення. Є лишень один спосіб видістатися з під того прокляття, а се через вірування в Господа Ісуса Христа, як се зазначено в Писаннях. Се заключення є вповні попере слідуєчими текстами св. Письма: "Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." (Йоана 3:36) Отже вкортці заключення є, що всі люди через наслідство упали під прокляття і що те прокляття спочиває на всіх тих, що не використовують нагоди пристосувати себе до божественних правил.

посвячення

¹² Жадний чоловік не може скористати з жертви викупу хіба що він бажає і просить о се і потім пристосує себе до правил; а се він може зробити через безвількове посвячення себе чинити волю Богу, що значить, що він мусить слухати приказів Господніх. Бог повідомив чоловіка, що Його дар для нього — се життя вічне через Ісуса Христа. (Рим. 6:23) Є також написано, що Ісус Христос є "Віковічний Отець" (Іса. 9:6, англ. перек.), що значить, що Він є дателем життя вічного для тих, що отримують той дар. Се є неможливо для чоловіка прийняти дар хіба він бажає прийняти його. Если чоловік бажає якоїсь річі, тоді він цікавиться тією річю остільки, що він просить о неї; і повне вияснення сього знаходиться в слідуєчих писаннях, а іменно: Йосиф, що був наставлений володарем Єгипту, представляв Ісуса Христа. Йосиф мав у своїм посіданні й під своєю контролею всякі достатки поживи в краю, ті що знали се і бажали жити, приступили до Йосифа і просили його купити їх, яко ж написано: "Чи то ж нам гинути перед очима в тебе, і нам, і нашій землі? Купуй нас і землю нашу за хліб, і будемо самі й земля наша рабами фараонові. Давай нам тільки насіння на земів, та й живі будемо, не помремо, і земля не спустіє." (1 Мойс. 47:19) На се Йосиф відповів до людей: "Оце купив я вас і землю вашу." (Верш 23) Так само і Ісус Христос постарався о ціну викупу для всіх потомків Адамових, і у своїх руках Він має силу дати ім життя, і без Нього жадний чоловік не може жити, але остаточно мусить згинати. Повисший образ в яким мав часть Йосиф був написаний для того, щоби пояснити сю точку. Отже той образ представляє людей, що прийшли до Ісуса і наче сказали до Нього: "Ми віримо, що Ти є спасителем людства, і ми просимо купи нас і дай нам хліб життя, щоби ми жили." Йосиф не купив кожду особу в Єгипті без ріжниць чи вона бажала сього чи ні. Так і Ісус не викупить кожного чоловіка без ріжниць чи він бажає сього чи ні, але Він викупить тих, що приходять до

Нього і просять Його купити їх. Отже про тих куплених Ним і народжених з духа є написано: "Ви не свої, ви бо куплені ціною." — 1 Корин. 6:19, 20.

¹³ "Посвячення" значить вірувати в Господа Ісуса Христа, як Спасителя людей, і безвільково і добровільно згодитися чинити волю або прикази Божі і Його любого Сина, котрий виконує заміри Єгови. "Освітчення" не лишень значить вірувати в Господа Ісуса Христа, як Сина Божого, але також значить взяти на себе обов'язок служити Господеві, як Його добровільний слуга. Згодившись так чинити волю Богу, той чоловік мусить сповняти ту угоду вірно. Так багато вимагається від кожного хто стався членом тіла Христового або царського дому і котрий дістане вічне життя яко духове сотворіння і буде співтоваришити з Ісусом Христом в Його царстві. Отже від кожного, що бажає вповні скористати з жертви викупу, вимагається досвячення, освітчення і послушенства. Про тих, що будуть мати часть у царстві з Ісусом Христом, є написано: "Вибрав вас Бог від початку на спасенне освяченням духа й у вірі правди." (2 Сол. 2:13) Се правило вимагає від кожного, що стане членом царського дому в небі, не лише вірувати, що Ісус є Сином Божим і Спасителем людства, але він мусить доказати свою віру через повне посвячення себе чинити волю Богу і тим самим вірно ступати слідами Ісуса Христа, котрий все був послушний і в гармонії з правдою.

¹⁴ Божественні вимоги, установлені через незмінні права Господні є ті, що коли хтось пізнає і увірує, що Ісус Христос є Спасителем людства і если він бажає отримати користі з жертви викупу, той мусить відвернутися від лукавства сього світа, шукати Господа, і користати з жертви викупу. Таке є Боже средство спасення, і нема иншого способу яким би мож спастися.

¹⁵ Те саме правило віри, посвячення і освітчення, було пристусоване до старинних мужів, про котрі згадується в одинайцятій голіві до Жидів. Всі вони вірували в Бога і вірували в Його обітниці, що колись в далекій будучині Він установить справедливе правительство для користі людських сотворінь. Маючи таку віру, вони взяли на себе обов'язок бути послушними Богу, і через їх вірний напрям ділання вони ясно заявили, що вони шукали царства. За се, що вони взяли такий напрям ділання, вони підлягали всяким переслідуванням з рук Божих ворогів; та вони були непохитні і не далися відтягнути від їх посвячення Єгови. Вони померли у вірі й вірними Господеві. Коли прийде час вивести їх з гробів, тоді вони скоро і радісно приймуть повну користь з жертви викупу.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

¹⁶ Те саме Господне правило відноситься також і до великої громади. (Одрк. 7:9-17) Вона мусить вірувати в Господа Ісуса Христа, що Він

є Спасителем послушних людей, що Він через свою дорогоцінну кров дав ціну викупу за людей, і всі їх права, включаючи і право до совершенного життя; і тоді вона мусить доказати сю віру, через посвячення себе виконувати вимоги Божого Слова, і заставити себе вірно виконувати волю Богу після зробленої угоди. Йонадаби мусять тепер мати сю інформацію і поступати після неї. Вони мусять пізнати, що посвячення і просвітчення вимагається від кожного хто стане членом великої громади і жити ме на землі і виконувати Божий приказ множитися і наповнювати землю праведними людьми.

"Кожний чоловік, що отримає користь з жертви викупу і отримає спасення, мусить насамперед стрінати обставини згадані в Писаннях, а іменю, мати віру, посвятитися і згодитися бути вповні послушним волі Божі, і тоді вірно виконувати сю угоду. Такі люди мусять бути добровільними слугами Господніми. Отже вимоги для тих, що мають небесне насліддя як і тих, що будуть жити на землі, є подібні й вимагають повного послушенства Господеві. Завважте отсі слова Ісуса Христа: "І хто хоче між вами стати першим, нехай буде усім рабом. Бо й Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити й дати душу свою викуп за многих." (Марка 10: 44, 45) Хоть сей текст головню відноситься до тих, що їх надія є небесна, то однак те саме правило відноситься і до тих, що мають надію жити на землі; і се показує, що з викупу не скористає кожда одиниця, а лиш ті, що пристосують себе до правил. Отже сей текст значить, що Ісус Христос є Відкупителем для всіх тих, що просять і шукають Його і пристосовують себе до божественних правил дотичних спасення.

СІТНА

"Від самого упадку, чоловік практикував релігію. Через многі століття люди практикували і ще практикують релігії і релігіоністи кажуть, що се вони роблять для спасення душ людських. Люди спонукані вірувати, що спасення можна дістати через прилучення до одної із тих релігій. Страх перед нещастям і втратою життя і інших благословенств і перед свідомими муками — все се спричинило переляк в умах людських, і через те вони були спонукані прийняти і практикувати якусь релігію, віруючи, що сим чином вони можуть спастися. Всі релігії є нахodom Диявола, котрий поклав страх в умах людських і спонукав людей прийняти і практикувати релігію, і сим чином вони були запроваджені в сіті ворога і стримані від Бога. Єгова виврав ізраїльтянів для себе і вивпровадив їх з Єгипту, і провадив їх довгою дорогою до краю Канаан. Мешканці краю Канаан перед приходом ізраїльтянів практикували диявольську релігію, і проти такої то релігії Єгова особливо остеріг ізраїльтянів. Бог приказав вигнати геть з краю тих релігіоністів і знищити їх, і щоби ізраїльтяни не робили ніякого союзу з тими людьми. Інструк-

ції які Бог дав ізраїльтянам через Мойсея були головню для тих, що згодилися чинити волю Бога Єгови по приході Ісуса Христа і потім, як Він дав ціну викупу. Мойсей передав ті інструкції Єгови ізраїльтянам відносно тих релігіоністів, отсими словами: "І як віддасть їх тобі Господь, Бог твій, на поталу, так мусиш їх обречи; не чинити меш з ними умови і не мати меш милосердя над ними. І звоюеш усіх народів, що Господь Бог твій, оддасть тобі. Очи твої нехай не милують їх, і не служити меш богам їх; бо се булоб сіткою для тебе." (5 Мойс. 7: 2, 16) Тут Єгова виразно сказав ізраїльтянам, що релігія станеться для них западнею або сіткою диявольською. Вирізані подобини і образи яким поклонялися канаанці тепер уживають релігіоністи Римо Католицької Гієрархії й становлять сіть для людей, як се Бог заявив у своїм Слові; "Тисячі постаті богів їх попалиш огнем; не поривати меш очей на срібло і золото в них і не брати меш собі, щоб не поласти тобі в сітку; бо се гидота перед Господом, Богом твоїм." (Верш 25) Господь виразно остеріг їх проти сітей диявольських які він наставив при помочи релігії. Ізраїльтяни поламали їх угоду з Єговою, прийняли практикування диявольської релігії, і вскорі вони впади в сіті. — Суд. 2: 1-3.

"Релігія Римо Католицької Гієрархії є дійсною сіткою і обманом. Католицька релігія є найбільшою западнею зі всіх релігій тим, що вона приписує собі полертя в св. Письмі, що вона, т. є, Гієрархія, представляє Господа Бога, підчас коли науки тієї системи се засади людські, що противляться Слові Божому. Католицькі релігіоністи спонукують легковірних людей приблизити їх устами до Бога, а серце їх зовсім не потребує бути посвяченим Богу або Його Слові правди. "І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських." (Іса. 29: 13) Ось так вони є злапані у сіті й засліплені до Божого ласкавого заміру. Така релігія се обман тому, що міліони легковірних людей були настрашені й спонукані віддавати їх матеріяльне добро католицьким священникам, котрі прямо брешуть, що вони в сутті річи можуть спасти їх і їх олюблених. Римо Католицька Гієрархія твердить, що її головна місія є "спастися душі" з чистилища або з пекольних вічних мук, однак вона сама ділає якраз противно. Жадний чоловік не може спасти нічиєї душі, бо ж річ певна, що спасителем є Єгова, а Гієрархія навчає і практикує лишень те, що становить гидоту в очах Бога. І так Римо Католицька Гієрархія вирізала з св. Письма кілька текстів тут і там, і пристосувала їх до своєї ложної науки; і, настрашивши людей, сим чином вона змогла злапати міліони осіб і спричинити їх упадок, звернувши їх проти Бога. Єгова описав правдивий стан і напрям сих релігійних провідників, приказавши

вому пророкові висказати отсі слова: "Ми вте-
ище певне маєм у лжі, й в омані притулок на-
дійний." (Іса. 28: 15) Сей факт, що чоловік є
цирий в своєму посвяченні до якоїсь релігії,
йде за релігійним наughtенням духовенства або
якогось священника, не принесе йому спасення,
не є жадним доказом, що він бодай приближа-
ється до спасення, але, противно, така особа є
запроваджена в сіти Сатани. Чому релігія і ре-
лігійні практикування є небезпеченством для
людства? Бо релігія є основана на ложних по-
няттях о Богу і Його провізії для чоловіка, і го-
ловно тому, що релігія є винаходом Сатани; Бо-
жого ворога, отже вимірена на зневагу Бога і на
знищення людства. Релігія — се обман і під-
ступ, бо її піддержують в імя Бога й Христа, ко-
ли ж в дійсности вона противиться Богу і Його
царству. Вона провадить людей у погибель.
Задля сих то причин Господь Ісус назвав Сатану
брехуном і вбійцем. Виходить, що лож не мо-
же просвітити нікого ані запровадити на дорогу
праведности. Всі доктрини, винайдені й поши-
рені чоловіком, котрі противляться Слову Божо-
му, є ложні. Католицька організація і її священ-
ники не мають найменшої сили спасти душі, а
що вони спонукують людей вірувати в їхне по-
сідання такої сили, то се не лише обман, але і
гідота в очах Бога. Католицька Гієрархія лож-
но учить, що вона представляє Бога і Христа.
Та, коли б вона представляла Бога і Христа, то-
ді вона сповняла б Божі заповіді і наughtала б Йо-
го Слова; але, противно, вона сповірила Сло-
во Боже своїми традиціями, точно так, як се Ісус
сказав, що колишні фарисеї зробили. — Маттея
15: 1-9.

ТЕПЕР ОСВІТЧЕНІ

²⁰ Коли Ісус мав бути забраний на смерть, Він
молвився до Єгови за своїх вірних учеників, і
між иншими, Він сказав в тій молитві: "Освяти
їх правдою Твоею; слово Твое правда." (Йоан-
на 17: 17) Ось таке є Боже средство для освіт-
чення. Отже наughtення людські не дають ніяко-
го просвітчення. Се є неможливо для чоловіка
йти справедливим шляхом без праведного про-
відника. Чоловік мусить мати совершенного
провідника, тому що він самий є несовершенний.
Лож не може провадити чоловіка правим шля-
хом. Щоби він міг мати добре провідництво,
він мусить вибрати шлях правди і поступати тим
шляхом. Колиж чоловік посвятиться Богу, то-
ді він каже словами Писання: "Вибрав я дорогу
вірности, твої присуди поставив перед собою."
(119: 30) Правдивим провідником чоловіка є
Слово Боже. "Слово твоє світильник перед
ногами моїми, і світло на стежці моїй." (Пс.
119: 105) Вибравши дорогу праведности, чоло-
вік, що шукає спасення, мусить дальше молити-
ся: "Веди мене в правді твоїй, і навчи; ти бо єси
Бог спасення мого; на тебе цілий день я вповаю."
(Пс. 25: 5) Ті що посвятилися Богу мають виз-
начений їх шлях, якож написано: "Всі стежки

Господні — мислість і правда для тих, що бере-
жуть завіт його і свідчення його." (Пс. 25: 10)
Коли хтось ходить дорогою яку Бог визначив
для послушного чоловіка, тоді він ходить доро-
гою спасення. "Бо праве слово Господне, і всі
діла його вірні." (Пс. 33: 4) Правда Божа ніко-
ли не впаде. "Бо велике милосерде його над
нами; і правда Господа пребуде по віки. Хвалі-
те Господа!" (Пс. 117: 2) Що ж є правда? Пев-
но, що не опінія чоловіка, бо ж чоловік є упав-
ший і не може спасти себе. Ісус відповів на се
питання коли Він сказав, що Боже Слово є прав-
да. (Йоанна 17: 17) "Справедливість твоя, вічна
справедливість, і закон твій правда." (Пс. 119:
142) Закон Божий є все правдивий. Остаточю,
чоловік, що шукає дороги спасення мусить ру-
ководитись Божим законом, а не наughtенням люд-
ським.

²¹ Що всі люди прийшли на світ грішниками,
будучи упавшими з причини Адамового гріха,
то се Писання запевняє: "Тим же то, як через
одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через
гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла
(через того), в кому всі згрішили." (Рим. 5: 12)
Всі такі народилися в грісі й беззаконні, і є по-
неволені. "Ось я в беззаконнонь родився, і в грісі
почала мене мати моя." (Пс. 51: 5) Отже всі
родяться в неволі гріха, що напевно принесе їм
знищення, если вони перебувати муть у ній. Як-
же се можливо для когось статися вільним? Пев-
но, що не через наughtування блуду і практику-
вання релігії. Сей факт, що Ісус умер дати ціну
викупу для користи грішників, автоматично не
звільняє людей від наughtування гріха. Людина му-
сить зробити якийсь крок зі своєї сторони що-
би вона могла отримати користь з жертви вику-
пу. Хтось може сказати, "я вірую в Господа
Ісуса"; але се не є достаточним; бо ж як такий
чоловік може увільнитися від гріха і ходити до-
рогою спасення? Ісус відповідає: "Рече тоді Ісус
до Жидів, що увірували Йому: Коли пробувати
мете у слові моему, справді ви ученики мої бу-
дете, і зрозумієте правду, й правда визволить
вас." (Йоанна 8: 31, 32) Хто вірує в Господа, той
мусить студіювати Боже Слово правди і руко-
водитись тією правдою. Біблія містить Боже
Слово правди, котре є дане для користи людей
на землі, і хто отримає спасення, той мусить сту-
діювати його і знайти яка є воля Божа відносно
них.

²² Дорогоцінні обітницї для провідництва зна-
ходяться в Біблії, але Римо Католицька Гієрар-
хія вперто навчає, що звичайні люди, котрих во-
на називає "дітьми католицької церкви", не по-
винні посідати Біблії і не повинні навіть старати-
ся читати її хіба під провідництвом священника,
але що люди повинні припинати те, що священ-
ники навчають і бути послушними наughtенню ка-
толицької церкви. Яка ж може бути мотива в
такім наughtенню ширих людей? Очевидно та, що-
би тримати їх у підданстві Католицької Гієрар-
хії й щоби так звані "діти церкви" попирали їх

і помагали їм у їх обмані. Та релігійна організація добре знає, що коли щирі й чесні люди пізнають правду з Слова Божого про спасення, тоді негайно залишать католицьку організацію й будуть старатись іти дорогою Господнею, бо тоді вони побачуть, що спасення не може прийти від жадного сотворіння або організації, але що всяке спасення походить від Єгови. Отже релігійна система є смертельним ворогом людства. Замість взяти Слово Боже і навчати людей з нього, то священники католицької організації впливають на людей триматися подалеко від Біблії. Щож тоді щирі або інші повинні робити місто слухати священника й його облесних похвал? Писання відповідають: "Старайтесь поставити себе вірними перед Богом, робітником без докору, право правлущим слово правди. Від скверного марнословия оддайтесь; більше бо та більш (такі) розводять безбожність." (2 Тим. 2: 15, 16) Жадна кляса людей не має права установляти релігійної системи і навчати противно Слові Божому і спонукувати людей вірувати, що така релігійна система принесе спасення. Той, що бажає спастись мусить посвятитись Богу і студіювати Слово Боже, щоби він міг отримати Боже признание, і чинячи се, як се повисші Писання зазначають, він мусить "одвертатись од скверного марнославия." Певна річ, що повтаряти безнастанно ті самі слова до якогось створіння або навіть і до Сотворителя — становить суєтне марнословия і збільшає безбожність.

²² Виразний зразок "скверного марнословия" бачимо в молитвах які винайшла Римо Католицька Герархія і котрих вона научила простодушних людей безнастанно повтаряти, як на примір, "свята Марію, матір Божа, молися за мене. Свята Марію, матір Божа, молися за мене", і т. д. і за кожним таким виразом їх навчено рахувати пацьорки, або так званій "ружанець". Такі релігійні практикування цілком противляться Слові Божому і через те така людина не може отримати Божого признание, але противно, Бог називає се гидотою. Така молитва застановляє католицьку дитину думати, що вона молиться до жінки. Більше чим через 1500 літ щирі католики се практикували, т. є, молилися до Марії, матери Ісусової. Та чи вона коли вислухала такої молитви? і чи вона тепер вислуховує і відповідає на такі молитви? Певно, що ні! бо вона умерла вже більш чим вісімнадцять століть і не воскресла з мертвих аж у приході Господа Ісуса Христа до храму в 1918 р. (Солунян 4: 13-16; 2 Тим. 4: 1) Певно, що Марія, матір Ісусова, була посвячена Єгови; але вона була несовершенною людиною і потребувала жертви викупу для її спасення, і на її воскресення вона мусіла чекати аж до приходу Ісуса Христа і початку його царювання, як се Писання ясно показують. Отже ясним є, що молитви до Марії в протязі минулих п'ятнадцять століть були цілком безвартісні,

і бідні люди були спонукані духовенством йти тим мильним напрямом. Тим більше, Бог ніколи не уповажнив нікого приймати і відповідати на молитви окрім Ісуса і Себе. Жадне Писання не учить молитися до Марії. Своїх учеників Ісус учив молитися "Отцю твоєму потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно. Як же молитесь то не говоріть багате, як погане: бо вони думають, що за довгі молитви будуть вислухані." (Мат. 6: 6,) Бачучи, що безнастанне повторення слів є даремне, то певним є, що і безнастанне повторення слів у формі молитви до якогось створіння або і Марії немає ніякої пільги. Ісус поучив як треба молитися: "Тим же то моліться ось як: Отче наш, що на небі!" (Мат. 6: 6-9) Чи Ісус або Єгова в якийсь спосіб навчали людей, щоб вони молилися до якогось створіння або імя якогось створіння окрім імя Господа Ісуса? Певно, що ні, а противно, Ісус навчав як слідує: "І чого просити мете в імя мое, я зроблю." (Іоана 14: 13, 14). Супроти поучень Єгови і Ісуса Христа, духовенство відвернуло людський ум від Бога до створіння, що спонукало їх почитати і служити створінню радше чим Єгови; яко ж написано є: "Вони переіменили істину Божу на джу і поклонялись і служили тварі більш Творця, котрий благословен на віки." (Рим. 1: 25) Се становить гидоту в очах Бога.

²³ Можна сказати, що чесні й щирі люди, з причини впливу католицького духовенства і заборони їм Біблії і тримання їх в незнанні щодо правдивого напрямку, не є так вельми винуваті за їх несвідомість і їх порожні молитви й безвартісні репетиції, але коли таким людям звертається увагу на правду, тоді вони є відвічальні й їх відвічальність росте з побільшенням їх знання. Релігійні навчення, себо, навчення поширені релігійними організаціями, не можуть провадити до спасення, але противно, вони провадять людей в сіті Сатани, і лишень Божа правда може виратувати їх з відтам; і як вони приходять до пізнання змісту Його Слова, тоді вони мусять набувати чимраз більше знання і ходити в праведності.

²⁴ Але що станеться з тим чоловіком, що був колись у ярмі релігійної організації, описля пізнав правду Слова Божого, що спасення походить лишень від Єгови через Ісуса Христа і Його царство, і тоді той чоловік спротивився або відкинув правду о Божому царстві під Христом і тепер сильно тримається якоїсь релігійної організації? Йдучи таким шляхом, чи можливо йому знайти спасення? Чи жертва викупу принесе користь такій особі? Коли така особа умре в такім противнім дусі до царства під Христом, чи Писання показують, що вона буде знов пробуджена зі смерті і дасться їй нагоду спастись в часі царювання Христа? Властива відповідь на сі питання мусить мати повне попєртя св. Письма. Отже нехай Писання говорять.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЦАРСТВА

ОСТАНОК і Йонадаби оцінюють важність царства більше чим коли. Ісус Христос, Цар, тепер царює серед своїх ворогів, і всі по стороні Єгови і Його Царя є під безпосереднім розказом Царя. Боже "діло дивовижне" мусить бути виконане, і всякий, що є за царством радується мати часть в цій роботі. Тепер муситься дати осторогу о надходячим збуренні сатанської організації, й людям треба сказати про єдине средство утечи.

Століття тому Єгова сказав до Сатани: "Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9: 16) Це є день, що його Єгова сотворив і посвятив і в котрому Його ім'я буде проголошене по цілій землі, і це мусить бути доконане ним Його сила буде вжита проти сатанської організації. Божі люди радо дають осторогу й проголошують ім'я Єгови і Його Царя. Це є найбільший привилей яким коли тишився чоловік. Те царство знищить силу Сатани, возвеличить і оправдає ім'я Єгови, і зробить землю блаженним місцем для мешкання, а правді в Його царстві сповнять приказ Єгови відносно сповнення землі.

Через короткий час останок і Йонадаби живуть разом і працюють і оголошують Царя і Його царство. Через шістьдесяті століть чесні люди виглядали цього дня. Той день уже прийшов і всякий, що любить Бога буде радо попірати Його царство й дбати о справи царства на землі. Якщо ви є один із слуг Єгови, і поклали свої руки на плуг, так не оглядайтесь назад, але памятайте на слова Царя: "Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого." (Луки 9: 62) Лишень ті, що докажуть своїм напрямом, що царство є наважнійшою річю для нього отримавть охорону й благословенства Господні. / Навіть коли ми глядимо назад на те, що ми полишили, то і це указує вже брак оцінення царства. / Людина мусить оціняти те царство щоб бути відповідним для нього і отримати благословенства. Божі слуги мусять бути сліпі до всього окрім царства. Вони не дозволять жадним земним обставинам перешкодити їм в їх посвяті й службі царства. Та одна й велика нагода яка тепер прийшла для любителів справедливости є дбати й голосити царство Боже під Христом Його Царем. Цього привилею не мож заступити нічим, але кожний один повинен сповняти свою часть.

служба в полі

Усякий, що зробив угоду чинити волю Божу мусить сповняти приказ 'проповідуватиметься царство по цілому світу яко свідоцтво'. Світ — це поле, і тому всі вістники мусять мати якусь часть у полі служби. Декотрі займають місця в Божій організації як урядовці або працівники у фабриці книжок, що вимагає їх постійної уваги, і це є служба в полі теж, але й ці, коли мають

вільну хвилину, йдуть розказувати иншим про царство.

До тепер працівники у полі були названі піонерами, авкзілерами і зборовими працівниками. Як здається, то нема потреби бути авкзілером, але треба старатися оскільки можна дбати о справи царства. З початком 1. січня, 1939, уже не буде більш авкзілерів. На полі служби будуть спеціальні піонери, регулярні піонери і зборові робітники. Ціле поле є поділене на зони, і над кожним зоном має нагляд слуга. Кожний зон має кілька зборів, і кожний збір має призначеного слугу. Всі повинні йти в точній гармонії й єдності. Спеціальні й регулярні піонери мають приписані їх завдання. Кожний член збору має призначене завдання приписане для всіх зборів. Старайтесь виконувати ці завдання вірно для Господа.

Кілько годин на місяць повинен кожний зборовий працівник посвятити в полі служби? У місяці є 720 годин. На приклад, що кожний зборовий член мусить працювати вісім годин на день щоб постаратись о конечности життя для себе й своєї родини. Памятаючи важність царства, то здається, що дві години на день пересічно булб трохи досить часу віддати на полі служби в послушенстві до розказу Царя. Це значить, що кожний зборовий працівник мавби дати шістьдесят годин на місяць або чотири рази стільки що многі зборові працівники давали до тепер у службі царства. Дехто вдоволься і цим, як він їхав трамваем і говорив до людей і за це числив собі час у службі. Це не є сповнення Господнього приказу. Господь приказав цю роботу робити, і тоді сказав: "Коли хто любить мене, слово моє хоронити ме." Від тепер кожний зборовий працівник повинен доказати свою любов до Господа через словисня Його приказів. Кожний зборовий працівник виконуючи своє розумне служення цим осунуть всяку потребу праці авкзілера, отже від тепер їх не буде. Хтось запитує питання: Якщо радіо є Божим винаходом, то чому ми не маємо великої радіо-станції в ріжних частях світа? Розуміється Єгова може постаратись о це, якщо б не була Його воля. Цей факт, що Він не постаравсь о це указує, що це не є Його воля. Розумна відповідь на повисше питання здається є ця: Робота свідоцтва у полі має двократне завдання: (1) щоб оголосити ім'я і царство Бога Єгови; (2) щоб дати нагоду кожному посвяченому доказати його любов і стійність до Бога. Коли б уся робота свідоцтва була виконана через радіо, тоді вістники не мали б нагоди виконати свою розумну службу Господеві по Його приказу. Господь тепер постарався о тисячі фонографів із промовама на плитах, щоб цим звернути увагу людей доброї волі на царя і Його царство. Вірні свідки уживають ці машини й кружки й мають нагоду особисто говорити з людьми, що знов отвиреє дорогу до зорганізо-

вання студій з ново-заінтересованих людей. Ось таку роботу виконують піоніри й деякі зборові працівники. Господь благословить цей спосіб Його праці, й цим чином дається нагоду кожному в Божій організації мати часть в Його службі. Кожда одиниця в службі повинна мати фонограф і рекорди для започаткування роботи свідoctва. Виріб таких машин йде скорим ходом щоб стрінути потреби (вістників). По дальші інформації пишуть до Товариства. Армія Господня на землі є мала, але зо всіма приладами вона виконує чудову роботу, з ласки Господньої, помимо противенства зо сторони Диявола. Вірні будуть старатися поступати вперед з роботою справ царства.

СТУДІЯ "ВАРТОВОЇ БАШТИ"

Ми дякуємо Богу і нашому Спасителеві Ісусу Христу, що "Вартова Башта" є дана яко средство для передання інформації для Божих людей відносно царства. Кожний посвячений повинен отримувати постійно "Вартову Башту" й пильно студіювати її. Отже можна сподіватися, що циркуляція "Вартової Башти" значно збільшиться в недалекій будучині, бо громада виходить чим раз у більшім числі. Кожний свідок повинен показати ново заінтересованим привилей отримувати "Вартову Башту" й благословенства які він отримує коли він буде учасником на студії, а особливо зо студії "Вартової Башти". Ум потребує духового покарму, і Господь постарався о такий покарм.

ЯК СТУДІЮВАТИ

Від часу до часу повиннося робити поступ у студії. Господні люди роблять досвідчення з різних спроб. Родина в Бетелі, Бруклін, робила спроби кількох метод, і тут є поданий начерк одної методи яка мала б бути найлучшою, і для цієї причини, з початком січня всі збори по цілому світу хай приймуть цю методу. З початком 1. січня, 1939, у "Вартовій Башті" у кожній мові в які тільки Вартова Башта виходить, питань більше не буде, як це було до тепер прикінці кожного головного артикулу. Тепер "Вартова Башта" буде подавати наперед які артикули будуть студіюватися впродовж місяця.

До студії треба приготуватись наперед. Кожний повинен перестудіювати Вартову Башту ним він іде на студію. Обидва поли, жіночий і чоловічий, можуть мати часть у студії. Передовий артикул у "Вартовій Башті" є поділений на параграфи і кожний параграф має своє число. Питання треба приготувати кілька днів перед студією. Кожде питання повинно бути виразно написане й також відзначене числом до котрого параграфу воно належить. Одно або більше питань треба приготувати до кожного параграфу. Ті питання повинні містити в собі головні точки параграфу. Це є привилей кожного йти на зібрання й приготувати такі питання наперед. Всі такі питання приготовані наперед повинні бути доставлені особі, що перепроводжує

студію, щоб вона мала ті питання два або більше днів перед студією. Провідник студії вважно розгляне питання й збирає всі питання, що відносяться до назначеного параграфу. Наприклад: Параграф число 20. Всі питання відносно цього параграфу також повинні бути назначені числом 20, і всі питання відносно того параграфу провідник збирає до купи, щоб були готові до студії.

На приклад, що на студію приходить 25 або більше осіб. Одна особа повинна бути вибрана до перчитання питань, а одна до перчитання параграфів з "Вартової Башти". Пресідник студії вибирає таких одиниць наперед. Кожний такий вибраний повинен читати добре й ясно. Один із тих вибраних пресідником студії повинен читати питання по черзі. Питання відносно даного параграфу повинні бути відповіджені ним перейдеться до другого параграфу. Коли питання є перчитане, тоді провідник каже до зібраних: "Хто відповідь це питання?" Хто бажає відповісти те питання, той піднесе свою праву руку і тоді провідник покличе його відповісти це питання. Дальше провідник може запитати: "Чи є яка противна відповідь?" Хто бажає відповісти щось, нехай негайно піднесе руку і провідник скаже йому відповідати. Над жадним питанням не вільно тратити часу, ані не можна тратити часу в'ожиданні на чийсь відповідь. Дістаньте влучну відповідь і тоді нехай хтось перчитає параграф з "Вартової Башти" і зсумує справу. Якщо нема охотних відповісти на питання, тоді нехай назначена одиниця перчитає вважно той параграф. Скінчивши питання, негайно приступайте зараз до другого параграфу, аж до кінця студії. Цим чином можна легко перейти назначені параграфи до студії.

Провідник студії не повинен займати часу в сумуванні справи. Це робить через перчитання параграфу з "Вартової Башти". Часом провідники студії є дуже несправедливі цим, що вони забирають багато часу їх промовами над кожним питанням. Така поведінка є цілком необачна. Провідник студії має тримати порядок, ставити питання, покликувати осіб відповідати й доглядати щоб організаційні інструкції були виконані. Він там не є для того, щоб показати своє знання. Таким безглузним шляхом йшла кляса так звана "вибрані старші", що бажала вивисшити свою важність. Ціль такої студії є, щоб помогти присутним дістати лучше вирозуміння й оцінення предмету під розвагою. Всі, що люблять Господа будуть пильно й вважно старатись помогати иншим і собі зрозуміти лучше справу. Якщо котрий провідник студії переступить повисше правило, і вперто буде забирати час на промови, то він повинен бути осунений а инший назначений на його місце. У Божій організації важних осіб немає. Все має бути виконане, з ласки Господньої, в користь справ царства й на добро тих, що посвятились Егови й Його Цареві.